

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőli
9-11 óra között,
Bologna, u. ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSIÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 forint fél évre 3 forint 50 kraj-
negyed évre 1 forint 80 kraj-
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kraj (1-10 sor
helye 50 kraj.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kraj
Nyílt-tér sora 10 kraj.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

36. szám.

Brassó, Kedd, márczius 29-én.

III. évfolyam 1887.

Felhívás előfizetésre.

Április elsejével fennállásunk harmadik évének második negyedébe léptünk.

E negyedév lesz a legsúlyosabb küzdelem ideje. Sok nemzeti érdekünk megvédése és előnyeinek kivívása ezen időszakba esik. Lankadatlan kitartással fogunk ezeknek kivívására törekedni.

Programmunk ugyanaz marad, a mi eddig volt. Nemzetiségi politikánk a békés egyezés lehetősége tétele, mi ha nem sikerül, ott talál minket az olvasó azok sorában, kik megvédeni hivatják a magyar állam tekintélyét.

Hivei vagyunk a szabadelvű pártnak s minden erőnkkel oda fogunk törekedni, hogy pártunk győzelmét a közeli választásoknál előmozdítsuk. Pártállásunk mellett azonban kényszerűen megmondjuk véleményünket ott, hol azt a közérdek kívánja.

Magyar nemzeti szempontból programunk az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület”. Azon körülmény, hogy több fiókjának hivatalos közlönye vagyunk, kezesség tekintetben.

Közgazdasági politikánk: magyar ipar s kereskedelem létesítésének előmozdítása. Ezen téren felmutatott tevékenységre — önhittség nélkül — mindenkor büszkén tekinthetünk s hiszszük, hogy iparosaink s kereskedőink felismerik érdekeik szószólóját.

A „Brassó” a jövő negyedben is nagy gondot fog fordítani a közművelődési s közgazdasági haladásra. Vezércikkjeit kiváló politikuskok fogják írni. Rendes rovatai ugyanazok maradnak, mint eddig.

Nem ígértünk semmi újat, csak jó lapot. Ezt nyújtani főtörökvésünk lesz. Hogy ezt teheszük, kérjük a t. közönség szíves pártfogását.

Ezt reméljük megnyerni.

A szerkesztőség.

Előfizetési árak:

Áprilistól — júliusig 1 forint 80 kraj.
Áprilistól — októberig 3 „ 50 „
Áprilistól — deczemberig 5 „ 20 „
Külföldre egész évre 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal a „Brassó” kiadóhivatalához küldendők.

A kiadóhivatal.

Gyámintézet.

1883-ban alapított s 1885. november 15-én tartotta első rendes közgyűlését a brassói magyar evangélikus templomban egy szigorúan felekezeti jellegű kulturális intézet: az erdélyi ág. hitv. magyar evangélikus gyámintézet.

Végleges megalakulása az „E. M. K. E.” születésének idejébe esik. Mig emez egy egész országrész összes magyarságának megmentésére, kulturális és materiális emelésére, a magyar állameszme terjesztésére s hatalmának öregbítésére alakult és segélyre hívta fel az egész ország minden magyarját: addig az erdélyi ev. magyar gyámintézet csak a barcasági s másutt még szétszórtaottan lévő magyar evangélikusok szellemi emelését tűzte ki feladatául s mozgalmát is csak szűk körben, saját híveik s más felekezetbeli egyesek közt indította meg.

Már a dolog természetében rejlik, hogy felekezeti jellegű ügyek sokkal lassabban haladnak, mint általános érdekűek. Ez az oka annak, hogy ezen új kulturintézmény is csak lassan tudott zöldágra vergődni, pedig ugyan megérdemelné az erkölcsi és anyagi felkarolást. Mert ez intézmény — bár a felekezeti jellege már címében is ki van fejezve — reánk nézve nem csupán felekezeti jellegű, hanem határozott nemzeti értékkel s érdekekkel bír.

Kik képezik a barcasági magyar evangélikusokat? A mi szegény csángóink. Már pedig ideje volna ezekért komolyan tenni valamit. Az „E. M. K. E.”-nek direkte ott igen szűk tere van. Iskolára, óvodára ott nincs szükség. Állított az állam s fentartanak egyes községek. Legfeljebb ez utóbbiaknak kell némi segély. Az egyházak külön szerződést kötnek a kultúregylettel. Szövőiskolára volna szükség, azt kértük számukra; mást az E. M. K. E. a csángókért kulturális tekintetben nem tehet. Egyeseket nem segíyezhet, csak intézményeket. Ez elv. Már pedig a csángóknál egyesek segíyezésére van szükség. — A csángó földhöz ragadt, szegény nép. Fiát sak addig taníttatja, a mig a törvény kötelezi. Azontúl ő maga tesz reá kezét. Szüksége van reá a mezőn, az erdőn, a házban. Így azután hátramarad a csángó nép kulturális tekintetben. — Szomorú, de való. A hétfalusi, tizezret jóval meghaladó csángóság összes intelligenciája

egyetlen ügyvédből s 2—3 tanítóból áll. Csak a csángó eredetű intelligenciát értjük. Ez megszomorító tény.

Hisz nem rég történt, hogy egy csángó fiu Zajzonban feltűnt a vizsgán a tanfelügyelőnek. Szerette volna reábirni a szülőket, hogy a tehetséges fiúcskát taníttassák. A pap előre jelezte, hogy az nehezen fog menni. Ketten együttesen akarták megdolgozni az apát. De ennek első kérdése az volt: „hát nekem mit adnak érte?” — Természetesen a fiu is csak azzá fog lenni, a mi az apja s nagyapja volt. Így azután pusztul a csángó-magyarság. Mert a természetben nincs megállás: a ki nem halad, az marad; a ki marad, az pusztul.

Ezen bajon segíteni a gyámintézet van hivatva. Alapszabályai is a szegény evangélikus gyermekek kiképzését tűzik ki célul. Közgei, a papok, közvetlenül érintkeznek a néppel. A mindennapi érintkezés és a szószék sok hasznosat szülhet. A nép bizalommal viseltetik papjai iránt. Hirdessék ezek a szószékről a gyámintézet céljait. S mennél inkább fog a nép megbarátkozni a gyámintézet céljaival s lelkesülni azokért, annál inkább fog terjedni közöttük a felvilágosultság s ezzel egyidejűleg a műveltség.

A gyámintézet anyagilag kárára van a kultúregyletnek, mert megadóztatja tagjait azzal az adóval, mely különben ennek juthatna. Ámde ha kárára van anyagilag, segélyére van szellemileg. Más uton szolgálja ugyanezen célt: a magyarság (ez esetben evangélikusok) művelődésének emelését.

Közgyűlése alkalmából mi is üdvözljük ez együletet s kívánjuk: legyen nagygyá, hatalmas, hogy sikerüljön neki hováhamarabb a mi csángóink műveltségi állapotát emelni.

Belföld.

Brassó, márcz. 29. (Főrendiház.) A főrendiház tegnap Sennyei Pál báró elnökle alatt ülést tartott-melyben tárgyalta az 52¹/₂ millió póthitel Magyarországra eső részének fedezéséről szóló törvényjavaslatot, melyet úgy általánosságban, mint részleteiben is megszavazott.

Brassó, márcz. 29. (Képviselőválasztási mozgalmak.) Háromszéken megindultak a választási mozgalmak. Egyrészt a bereczki kerületben, hol a választási

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Kis fiamhoz.

Te, ki messze mentél, itt hagyva atyádat,
Egy-két kis játékszer itt maradt utánad.
Most velők én játszom.
Eléveszem őket, el-elnézdegélve,
Vajjon valami nyom rólad nem beszél-e
E csendes magányon?

Szekered készen áll, rajta a lajtorják,
Mintha most is azt a sok lim-lomot hordják;
Kereke nem mozdul.
Nincs ki mondja: „guri lovával, lovával” . . .
Egyik kis szögletből a másikba által
Nem dől fel a pakkul.

Szép vörös könyveid — most még csak eltépni —
De bizony nem tudják, mire is kell vélui
Ezt az állapotot.
Azokat cibáltad: „Lollától — Lallától” . . .
Olvasván levelet apától, anyától,
Mindje meg is kopott.

Hápahupás rezes trombitád is váltig
Várja, hogy megkezdjed riadó csatáid

Itt a kis szobában.
Hajh, mi adáz tusa lesz az agynak, széknek,

Nyögven rombolásit bús csaták dühének
Gyalog és lóháton.

A kis szék pediglen ki is van sikálva,
S illendő módjával a sarokba állva,
Várja érkezésed.
Bizony látszik rajta, nem igen sajnálod,
Játékidban inkább az oldalát szántod,
Oly igen elnyűtted!

Mind, mind elésztedtem, itten vannak sorba,
Gyermeki örömed annyi szószólója,
Most engem mulatnak.
Guritom, olvasom, belefujok, mint te,
Mégis tán hiányzik valami közötte:
Örömet nem adnak.

Hiányzik az a te kedves két kis arczod,
Puha kezed, melylyel őket rendbe tartod,
Csengő vig beszéden:
Hiányzik járásod, játékid robaja,
Kérdezősködésed vig nevető zaja —
Az hiányzik nekem.

. . . Elérakom sorra gyermeki játékid,
Képzetem téged is közibe élénkit,
Én édes fiacskám;
Így aztán az idő, mignem ismét látlak
S ölelő karommal hő szívemre tárlak,
Eltelik lassacskán.

A Vitályos Elek kontraktusa.

— Beszély. —

Írta: Csulak Lajos.
(Vége.)

Elek beléegyezett.

A nagyságos urat épen a gyárban találtuk. Elek egy kicsit mindig gyáva volt, a dolgot én adtam elő.
— Ugy-e? No hát hiszen segítünk. Tessék csak beljebb kerekedni, majd eligazítjuk ott.

Bementünk. A nagyságos ur már ismerte Eleket.

— S hát aztán csak ez a baj? Oh, oh, édes

Vitályos! s maga csak ezért olyan desperált? No, no, nem kell az embernek mindjárt úgy elbusulni magát. Hiszen segítünk. Nézzé csak: itt a pénz. Aztán meg nekem a maga kontraktusa nem is kell. Megkapom a pénzt. Azaz hogy várjunk csak! Az az ember nekem is adós, aztán még valami más leszámolni valóm is van vele; azért hát csak adja ide mégis.

Áadtuk.

Soha ilyen boldogságot! Nem is írom le, mert különben is azt ki tudná. Esztendő mulva megadta Elek az ötven forintot s bivalra is gyűlt harmincz.

Hanem aztán valami szomorú idők következtek. Olyan nehéz idők kezdtek jární, mikor a földmives hiába termesztí a gabonáját: félárban kell hogy vesztessze; az iparostól ingyen sem vesznek meg semmit, a kereskedőtől meg azt sem kérdik, mit árul?
En nem tudhatom, hogy mitféle idő ez.

tók zöme abban állapodott meg, hogy Lyka Dömével szemben kormánypárti jelöltet léptetnek fel. Erre nézve már fel is kértek egy jelöltet, kinek neve — mint a „Székely Nemzet” írja — még titok. Ugyane lap hire szerint az ifyfalvi kerület ellenzéki elemei gróf Bethlen Gergelyt akarják felléptetni, ha ugyan a gróf elfogad egy jelöltséget ott, hol a győzelem csaknem a lehetetlenséggel határos; mert Háromszék megyében a szabadelvűpárt sehol sem oly biztos győzelmében, mint az ifyfalvi kerületben. Más forrás szerint az ifyfalvi kerületben a szabadelvű párt kitűnő irónkat, Mikszáth Kálmánt lépteti fel.

K ü l f ö l d.

Brassó, márcz. 28. (J.) a keleten még mindig forr valami. Oroszország szorítja Törökországot, hogy fizesse le a hadisarcz esedékes részleteit. A jegyzék arra utal, hogy dacára a múlt évi kis-ázsiai kedvező aratásnak, a hátralék 108,700 fontra rugott, mi az egész hátralékot 443,007 török fontra emelte. A helyzet évről-évre rendszeresen rosszabbra fordul, s ez sürgős javítást igényel.

Bulgáriában ismét forr valami Bukaresti hírek szerint Plevnában, Widdinben, valamint Kaprivstieban (Keletrumélia) lázongás tört ki. Románia és Törökország értésítették a kormányt, hogy Renben felfegyverkezett csapatok szervezkednek, oly célból, hogy betörjenek Bulgáriába. A regensség mindezekkel szemben igen erélyes rendszabályokhoz nyúl s a lakosságot bírja a maga pártján.

Oroszországban teljes szélesend uralkodik. A hivatalos körök szüntelen a béke fenntartása mellett nyilatkoznak.

Franciaország gazdasági dolgokkal foglalkozik. A kamara t. hó 26-iki ülésében a szarvasmarha vámkokról szóló javaslatnak azt a cikkét, mely szerint a behozatali vám az ökörre nézve 25 frankról 38 frankra, a tehénre a vám 12 frankról 20 frankra emeltetik fel, ugyintén bárányok és juhokra 3 francról 5 francra, friss husra pedig métermázsánként 7 francról 12 francra. Ez mindenesetre kellemetlen hatással lesz monarchiánkra.

Olaszország még mindig a miniszterválság alatt vajdik. Azonban legújabb hírek szerint mindennap várják a hivatalos lapban a kabinet névsorát. Az általános európai hangulat békés s csak valami véletlen eseménynek kellene ismét beállani, hogy az megingattassék.

Román lapszemle.

„Magyarország vagy magyar lesz, vagy nem lesz.” — A mint tudva van, ezt a korszakot alkotó mondatot Trefort miniszter mondotta. A szebeni „Telegraful Roman” nem bírja ezt megemészteni s ujabban (27. sz.) ezt így fordította románra „Ungaria sau va fi teată maghioristă, sau nu va mai fi.” Ez egészen egyebet jelent, mint Trefort miniszter mondott, mert magyarul ez így hangzik: „Magyarország vagy egészen meg fog magyarosíttatni, vagy nem lesz.”

A „Telegraful” az ilyen fordítás után ezt írja: „Csakhogy mi nem fogadjuk el e békealakot és erő-

A nagyságos spiritusa ingyen sem kellett senkinek, a marháért kevesebbet ígértek, mint a mennyiben neki állott; a költséget sem tudta fedezni, de sőt naponként 19 frtot fizetett rá. Honnan, miből? Bizony csak onnan, hogy mikor így másfél év leforgott s a mindig jobb remény után egy mindig rosszabb való állott be: az a jó ember a pusztá gyárával maradt. Milyen erősen busultuk ezt mi Elekkel!

Eleknek megint elfutotta a pir az orcáját. — Olyan volt a természete, hogy ha valami neki nem tetszett, oda ült ki a képre, azokba a nagy méla szemekbe. Nem szólott, de lehetett látni rajta mindent. Egész napokon csak járt, de járt mindig szüntelen s lesütött fővel gondolkozott erősen. Én már tudtam mindent, de nem szóltam, míg harmadnapján be nem ballagott hozzám.

— Hallottad-e? — így kezdé — az a gazember megbukott, az én adósom; elvették mindenét, s az az áldott nagyságos ur nem kapott meg a pénzből egyetlen krajczárt is. Engem a guta kerülget!

Itt elhallgatott, fejét lehorgasztotta; s én úgy sajnáltam, a mint ő úgy ült, de azt a jólelkű nagyságost is úgy! Már most tenni kell valamit; de mit? Megint én találtam ki valamit.

— Te Elek, tudod mit? én értettelek téged, hanem azért segítünk. Elmegyünk a takarékbá, felveszünk onnan kétszáz forintot. Te leszel az adós, én leszek a kezes; a kamatját megfizetem én, a tőkét letörleszted te. Aztán vágjál ki nekem egy darabocskát az egyik székeltől, tudod a megalomlás a természet?

sen meg vagyunk győződve, hogy a magyarok előtt Bukarest ágyuzásához fognának, az emberekkel és körülményekkel számot vetendének. De hogyan került ebből Bukarest ágyuzása? Ugy hogy a „Telegraful” a „Budapesti Hirlappal” polcmizál, mely lap 1. Károly király és nejének Budapesten Berlin felé történt útutazása és királyunk ő felsége által oly kitűnő szívélyességgel történt fogadása alkalmából azt írta, hogy a magyar és román elem között feneketlen mélység áll s hogy a magyarok a románokkal az egész vonalon hadi lábon állnak s hogy a román értelmiséget úgy kellene nevelni, hogy szeresse ezt a hazát.

A „Telegraful” utána veti, hogy „A kultüregylet kátéja avagy Trefort ur dogmája szerint.” Világos, hogy nem fogadják el a „Telegraful”, mint már jeleztük ezt a békeformát; nem úgy akarja szeretni ezt a hazát, mint a kultüregylet tagjai.

Nagyobb baj van ennél Brassóban a Lensoron. „Erdély belsejéből fájdalomkiáltást hallott, már t. i. Gyula-Fehérvárról, ama sok zaklatás miatt, melynek a románügy hű fia ma ki vannak téve. Végig olvastuk mi is azt a fájdalomkiáltást s adjuk itt lapunk teréhez képest rövid kivonatban, hogy essék meg t. olvasóink szíve is a nagy fájdalom kiáltáson. Dologra tehát!

„A természet által megáldott szép Erdély az alkotmányosság haszontalan korszaka után siralomvölgygyé változott.” Lám milyen szépen kezd! „A magyar tulzás — sovínismulu maghiaru” — látva, hogy szelid eszközökkel nem bírja a nemzetiségeket szétzuzni, arcátlan rémitéshez fogott a törvényszékek, járásbírók és szolgabírák útján a XIX. századbeli magyar szabadelvűség dicsőítésére.”

Ilyen hangon jajgat a fájdalomkiáltás, most már nem az államiskolák, tanfelügyelők ellen, hanem a kir. törvényszékek, járásbírók és szolgabírák ellen. Na még mások ellen is, t. i. az áruló románok ellen is, a kikkel, a másképp jóérzelműek is megelégedve önbecsületükről, nemcsak kezét fognak, sőt asztalukhoz is bocsátanak, a mi természetesen nagy képmutatásra és oktalanságra mutat. Ilyen rettentő szívzaggató fájdalomkiáltás után következnek a példák.

Ezelőtt két évvel elítélték Domsia G. integáldi tanitót 1848. május 15-ikének megünnepléseért, mely nap iránt minden román a legnagyobb kegyelettel viseltetik.

A szegény tanitónak börtönt kellett szenvedni. Alba juliai — Gyula-Fehérvár — Patita Rubin ügyvédet a „Horea” című regény néhány példányának elárúsítása miatt börtönre ítélték s később 150 frt büntetésre szállították és ezt még a Curia — ez szörnyűség — sem változtatta meg, pedig a Florentia tanár „Horee” regénye Erdélyben több ezer példányban terjedt el.

Az indoli alesperest Horára való emlékezőseért négy havi börtönre ítélték. Csak a Hora lelkeért imádkozott. A utolsó áldozat Hosszu Longin Ferencz dévai ügyvéd, kit a gyula-fehérvári kir. törvényszék a dévai kir. törvényszéki elnök ellen elkövetett rágal-mazásért, s ki egy sajtóperben ezelőtt már 12 évvel el volt ítélve, most ismét egy hónapi börtönre ítélte. Ne csudálkozzék román ember azon, hogy Hosszu

épen fedezi a kamatot. (Tudtam, hogy ingyen el nem fogad semmit.) Ha le nem tudod törleszteni, akkor eladod s punktum!

Elmentünk.

— Nagyságos ur, édes jó nagyságos ur! — ezt Elek mondta — elhoztam azt a kétszáz forintot. Hallottam, hogy... engedelmei kérek... (itt nekiperült Elek az örömtől, s nekem olyan szép volt az az ember ebben a perczen; névettem az öröm miatt.) — Hallottam, hogy a nagyságos ur...

— Igen, igen, értem. Azt a 200 frtot, ugy-e? Csakhogy, nézze, izé, hiszen maga nekem nem adós.

— Igen, de a nagyságos ur tőle nem kapta meg a pénzt s gondoltam, hogy ilyen körülmények között, kérem alássan...

— Jó, jó, hiszen én értem; de hát nézze! egyszer: ha maga nekem nem adós, hát nem adós; másodszor: itt ennél az én bukásomnál tudja, akkora nagy summákban beszélnek, hogy a maga 200 frtja fel nem emel, tudom; azután meg: tegye vissza azt a pénzt oda, a honnan vette, vessen belé abba a földbe minden évben zabot, s mert én még úgy is megindítom a gyárat, én még felemelkedem, ebben bizonyos lehet, hát adja el nekem; minden hektón többet adok egy piczulával, mint mások. Érti? No, az Isten áldja meg!

Nem jött a szájunkra egy szó is több. — Ugy örvendett az az Elek, én is, az asszony, a gyermekek is mind!

Longin ügyvédet elítélték szemben Solyom Fekete törvényszéki elnökkel, a ki Hunyadmegyében a magyarosítás legelső terjesztője. E nélkül a nevezett ügyvédet felmentették volna.

Az ötödik áldozat egy gy.-fehérvári ügyvéd, a ki 1881-ben részt vett a szebeni román gyűlésben s a kit e miatt a gy.-fehérvári kir. törvényszék elnöke megfenyegetett, később valami ügy alatt be is perelték, de felmentették. Ez az öt eset az, mely ha mind szent igaz volna, még akkor sem jelentené azt, hogy a szép Erdély siralomvölgyévé változott.

Lám Romániában nem ilyenek, hanem százszor különbek történnek; pl. Botosanban fellázadnak, Rimnik Vulesán lelövik az utcán a tanitót, Bukarestben rá lönek a miniszter elnökre, bezúzzák a szerkesztők ablakait: a batasok pedig a földgömbön csak Romániában léteznek. És mind ezen és még száz más hasonló esetekért, vajjon siralomvölgy-e Románia? Olyan nincs. Igen ám, de az ott van. Lenne csak itt is Románia és nem Ungaria, tüstént menyországban lennének itt is. Ott bizony!

Czenkalji.

Egyletek.

A „Brassói magyar szegény gyermekeket segélyző egyesület” ügyrendje.

1. §. Az egyesület alakulása.

Az egyesület alapszabályainak 4-ik §-sa alapján alakult.

2. §. Az egyesület működési területe.

Az egyesület működési területe Brassó városa, illetőleg e városban lévő magyar iskolák.

3. §. Az egyesület szervezete.

Az egyesület ügyeit az alapszabályok 6—14. §-aiban körülírt hatáskörrel intézik: a közgyűlés, a választmány és tisztikar.

4. §. Az egyesület gyűlései.

Az egyesület az alapszabályok 13. §-f) pontja szerint havonként egyszer és pedig lehetőleg minden hó utolsó szerdáján d. u. tartja választmányi üléseit.

5. §. Tanácskozási rend.

Ugy a köz-, mint a vál. üléseken az elnök elnököl, akadályoztatása esetében egyik alelnök, mindketőnek akadályoztatása esetén a legidősebb választmányi tag.

A gyűléseken az előadói tiszt a jegyzőt illeti meg. Minden tagnak joga van azon sorrendben, melyben a jegyzőnél jelentkezett, valamely tárgyhöz hozzá szólni.

Másodszori hozzászólás csak az elnök engedelméből, harmadszori pedig csak a gyűlés beleegyezésével történhetik. Ha több szónok előjegyezve nincs, elnök bezárja a tárgyalást s szavazást rendel el. Három tag kívánságára névszerinti, vagy titkos szavazás rendelő el.

Szavazat egyenlőségnél az elnök szavazata dönt. A vita berekesztését minden tag indítványozhatja, mely felett azonnal szavazás eszközölendő.

Napi rendben nem lévő tárgyhöz szólni nem lehet. Interpelláclók a gyűlés elején, indítványok a gyűlés végén terjeszthetők elő.

6. §. A gyűlés.

A választmány az alapszabályok 3. §-sa értelmében tagjai közt évenként kétszer és pedig tavasszal ápril hóban s ősszel október hóban gyűjtést rendez a gazda által, a mi azonban legalább nyolcz nappal előbb a „Brassó”-ban közhírré teendő, esetleg erről az illetők külön felhívással értesítendő.

Az egyesület ruhaneműeken s pénzen kívül elfogad iskolai könyveket is, melyeket az iskolai év elején az alapszabályok 2. §-a utolsó kikezdése szerint oszt ki.

7. §. A begyűlt tárgyak elhelyezése.

A gazda a begyűlt tárgyakat a választmány által meghatározott helyen és módon kezeli s azokról rendes jegyzéket tartozik vezetni s az adományokat hirlapilag nyugtázni. A begyűlt tárgyak két csoportra osztandók. Először olyanok, melyek egyáltalában nem használhatók s csak eladásra vannak szánva.

8. §. A segélyezés.

Az egyesület anyagi erejéhez képest évenként egyszer, esetleg kétszer ruhaneműeket oszt ki a szegény tanulóknak között, még pedig, ha csak egyszer, akkor ősszel téli ruhát s ha kétszer, úgy tavasz végén nyárit is.

A segélyezés következő módon történik:

Az elnökség tartozik legalább négy héttel előbb megkeresni az egyes iskolák igazgatóit, illetve vezető tanítóit, hogy állítsák össze azon tanulók jegyzékét, kik segélyezésre szorulnak.

Ezen adatok alapján osztatnak ki az adományok a választmány jelenlétében elnök által, a választmány által kijelölt gyermekeknek.

9. §. A tárgyak értékesítése.

A begyűlt tárgyak közül a hasznavehetetlenek

külön választatván, azokat az egylet értékesíti: ugyanis a választmány saját belátása szerint vagy nyílt árlejtést hirdet ezekre, vagy pedig kéz alatt adja el ezeket. A felhasználható ruhaneműek szükség szerint átalakítandók, mire az egylet szintén vagy nyílt árlejtést hirdet, melynél a mnkát a legutányosabb ajánlatot tevőnek adja ki, vagy pedig kéz alatt biz meg egy helybeli iparost a szükségelt munkák elkészítésével.

10. §. A pénzkezelés.

A begyűlt pénzeket a pénztáros elkönyvelvén, azokat az I. brassói takarékkölesön szövetkezetbe helyezi el gyümölcsözőleg.

Folyó kiadásokra azonban 15 frtot mindenkor visszatart.

11. §. Az egylet kiadásai.

Az egylet kiadásait a költségvetés keretén belül az elnök utalványozza. 50 frton felüli kiadások csakis a választmány előzetes beleegyezésével eszközölhetők.

Az elnök s gazda által aláírt utalványokat a pénztáros tartozik kifizetni.

12. §. Az egylet pecsétje.

Az egylet pecsétje a köriratot viseli:

„Brassói magyar szegény gyermekeket segélyző egylet.“

A „Tribuna“ s Diamandi ur.

A magyar lapok s ezek között különösen a „Kolozsvár“, nem kevésbé a „Brassó“ Czenkalji-ja, sokszor foglalkoztak már azzal a szereppel, melyet a brassói kereskedelmi és iparkamara elnöke, Diamandi Manole ur, a „Tribuna“-nál visel. Ez most végre arra indította a „Tribuna“ szerkesztőjét, hogy kiugorjék a bokorból. Lássuk csak szóról-szóra, mit is mond?

„Az „Institutul tipografic“ egy kereskedelmi vállalat, melynek semmi köze a politikához, s ha a kolozsvári kormánypárt valamiképen Nagy-Szebenben akarná nyomtatni a „Kolozsvár“-t, Diamandi Manole-hoz kell fordulnia, a ki, bár nem is egyedüli tulajdonosa ez intézetnek, elnöke az igazgatóságnak.“

„Diamandi Manole urnak, kihez a kolozsvári kormánypártiak fordultak, nincs semmi befolyása az „Institutul tipografic“ ra. Nagy befolyása van a románok közt, azonban, mint románoknak s mint ez állam polgárának, mint független embernek, s ha ő is ugy tenné, a miként a kolozsvári kormánypártiak kéri, s a mikép más románok is tettek, kik nem akartak cserepet törni a kormány előtt, ha ő is desavouálná a „Tribuna“ politikáját, ha ő is megtagadná a „Tribuna“-t, ez kétség nélkül sokat rontana a „Tribuna“-n demégse csinálhatna az igazból nem igazat, nem volna képes megváltoztatni a románoknak sem érzelmét, sem politikáját.“

„Épen ezért hiába kéri a kolozsvári kormánypártiak a Diamandi Manole közbejöttét, mert ő hallgat, mint hallgatnak mások is, s hallgatni fognak mindannyian, kik többre tartják a románokkal való összeütkezésök kikerülését, a kormány előtt való bármily föltüntetésekkel.“

Vidéki élet.

Csernátfaln, 1887. márcz. 26.

Az erdélyi ág. evang. gyámintézet, melynek célja szegény sorsu, jó és szorgalmas fiuknak felsőbb iskolákban való tovább tanulhatásra segélyt nyújtani, tegnap tartotta itt a legnagyobb csángó evang. templomban második közgyűlését. A templom zsufolásig megtelt csángó férfiakkal, nőkkel, a helybeli és más községből összegyűlt egyleti tagokkal. A gyűlést istenítisztelet előzte meg, mely délelőtt negyed 10 órakor vette kezdetét.

Ritka megható jelenet volt az, midőn több mint ezer ajakon zendült fel a protestánsok Marseillaise: „Erős várunk nekünk az isten.“ Két versszak elénekzése után a csernátfalusi csángóifjuk zenekara Borsai Mihály Lipót ottani áll. tanító vezetése alatt játszott egy szép egyházi darabot, azután a hosszufalusi áll. fel. népiskola dalárdája énekelt Kovács Mihály hosszufalusi községi iskolai igazgató vezetése alatt a magyarok Hymnusát szépen, szívhez szólólag. Most tiszt. Horváth László barcza-ujfalusi ág. evang. lelkész lépett a szószékre, hol rövid fohász után elmondotta beszédének figyelmet gerjesztő exordiumát s erre a Hymnus egy versszakának elénekzése után Jeremiás próféta 5. r. 17 s több versét alapigéül véve, nagy gonddal készített, igen szabatos beszédben szív-és lélekhez szólólag fejtette ki, hogy miként építhetjük mi is a szeretet ezen intézményét, e gyámegyletet:

1. Ha a harezra folyton készen állunk. 2. Ha

szeretetet egyesít bennünket. 3. Ha Istenbe rendületlenül bízunk.

A megható és épületes beszéd után tiszt. Kiss Árpád csernátfalusi ág. ev. lelkész áldotta meg az oltár mellől a gyülekezetet. Ezzel 10³/₄ órakor ott a templomban tiszt. Mihályi Károly apáczai ág. lelkész, mint a gyámegylet elnöke emelkedett beszédével meguyította a gy. egylet második közgyűlését.

Az egylet 1883-ban alapított. Első közgyűlését 1885. november 15-én Brassóban tartotta. Tiszt. Kiss Árpád mint helybeli lelkész üdvözölte az egylet tagjait egyháza nevében. Tiszt. Deák Sándor türkösi ág. ev. lelkész felolvasta tiszt. Moór Gyula mint az egylet jegyzőjének évi jelentését, miután Moór Gyula családi körülményei miatt a gyűlésen nem jelenhetett meg.

E nagy gonddal s ügyes tollal készített jelentés e lapok hasábjai mltó helyet fog elfoglalni, azért azt megelőzni nem akarom.

Az egylet összes vagyó a ma 1252 frt. Az egylet derék pénztárnoka Gödri János hosszufalusi ügyvéd, kinek pénztárnoki jelentése általános figyelemben részesült.

Egy folyamodó is volt Krizbáról, ki mint hét gyermekes apa, egyik fiát az enyedi ref. főtanodában taníttatja, anyagi szükséghelyzete indította arra, hogy az egylethez segélyért folyamodjék.

A közgyűlés kimondotta elvileg, hogy a segélyezést most még nem teszi folyóvá, mert az alap még kicsiny s mert az alapot most még gyarapítani akarja, hogy annak idejében jelentékenyebb segélyt adhasson. Azonban az első folyamodót sem akarta üres kézzel elbocsátani. Bede Dániel hosszufalusi áll. fel. népisk. tanító indítványára és példaadására egy perezt alatt összeadtunk 10 frtot.

Végre a kimondotta a közgyűlés azt is, hogy az egylet vagyonát a brassói magy. takarékpénztárba fogja ezután elhelyezni. Helyesen, mert a magyar erőt mindenütt tömöríteni, hazafias kötelességünk.

A delet jó régen elharangozták, midőn az Istenházból eltávoztunk, hogy d. u. fél 2 órakor a csernátfalusi nagy vendéglőben ismét találkozzunk. Ugy is történt.

A közebeden 44-en vettünk részt, mind férfiak „mind hü és hazafi.“ A csernátfalusi csángó zenekar és a hosszufalusi áll. fel. népiskola dalárdája itt is kitétek magukért. Ősi szokás szerint tiszt. Mihályi Károly elnök a legelső poharat, a legelső magyar emberre, a királyra emelte, melyet az asztaltársaság állva hallgatott meg és zudított rá háromszoros menydörgös éljént. Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő, mint az egylet alapítótagja az elnökért emelt poharat. Rombauer Emil brassói áll. főreál isk. igazgató a minden jóért lelkesülő, sok szép tehetséggel megáldott csángó magyar népert. Tiszt. Örtel János krizbái lelkész abból indulva ki, hogy a diák olyan valami, kiből minden kikelik, éltette a 48-as vén huszárt, az Isten regementjének volt katonáját és a brassóme gyei tanügy s közmívelődési egylet vezérét Koós Ferenczet. Ez éltette Rombauer Emil igazgatót, az igazgalelkü magyart, képzett tanárt és emberbarátot. Még sokan voltak, sok jót és vigat kívántak az egyletnek és egymásnak. Adjon az ég egyetértést!

Vendég.

Biztosítási ügy.

Bécsi biztosító társaság.

Az öt millió forintnyi, teljesen befizetett részvénytőkével 1881-ben Bécsben megalakult és az idő óta Ausztriában működő s a legjobb hírnévnek örvendő „Bécsi biztosító társaság“ és „Bécsi élet-és járadék biztosító intézet“ eddigi üzletkörét a magyar korona országaira is kiterjeszteni óhajtván, e célból Budapesten egy magyarországi fiók-igazgatóságot állított fel, melynek vezetésére Tisza László orsz. képviselő urat igazgatóul, Ágoston József urat pedig, ki e téren 20 éven át mint az „Első magyar általános biztosító társaság“ tisztviselője működött, vezértikárul nyerte meg.

A magyarországi fiók-igazgatóság csakhamar meg is kezdte és pedig teljes erélylyel és tapintattal a főügynökségek szervezését és örömmel jelenthetjük, hogy ezek vezetésével a legtekintélyesebb és legmegbízhatóbb egyéneket bizta meg, úgy mint értesülünk.

A brassói főügynökségi tisztet Königes János vállalta el és tikárul Putzker J. ur nevezetett ki.

Ezen tekintélyes tőkével rendelkező biztosítási társaság tudunkkal a lehető legelőnyösebb díjtételek mellett lép sorompóba a versenytársulatokkal s a mennyiben vezetőinek ismert jó nevei is már kellő garantiát nyújtanak arra nézve, hogy bekövetkező szerencsétlenség esetén a károk egész pontosan és

igazságosan fognak rendeztetni, bizton hiszszük, hogy ezen hazánkban bár még csak kezdő vállalat, csakhamar tekintélyes üzletkört fog teremteni s a nagy közönség bizalmát teljes mérvben ki fogja érdemelni.

Helyi és vidéki hírek.

Kinevezések. Lapunk mult számára már elkésve érkezett Kenyeres Adolf kir. ügyész kinevezése a beszterczei törvényszék elnökévé. A kinevezés híre kellemesen lepte meg városunk minden körét s mi csak kívánjuk az új törvényszéki elnök urnak, hogy új hivatalában s azon fontos pozícióban legyen hasznára hazánkban s magyarságunknak. A beszterczei magyarság egy tevékeny tagot nyer benne. Kenyeres ur tegnap már el is utazott, új hivatalát átvenni. — Számos tisztelője kísérté el a vasúthoz, bucsut venn tőle. Részünkről is melegen üdvözljük az új törvényszéki elnök urat. — Az igazságügyminiszter kinevezte Miecs Gusztáv helybeli járásbíróági aljegyzőt ugyan a helybeli törvényszékhez jegyzővé.

Főispáni látogatás. Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága szombaton d. u. fél 3 órakor Gróf Nemes János ur társaságában meglátogatta a csizmadia szövetkezet közös műhelyét, hol lelkes éljenzéssel fogadták derék csizmadiaink. — Ő méltóságai teljesen meg voltak elégedve a látottak felett s egyetértésre s szorgalomra buzdították a csizmadiaikat.

Megyei közgyűlés lesz holnap d. e. a városi tanácsház nagy termében gróf Bethlen András főispán ur elnöklété alatt.

Közgyűlése volt szombaton délután az első erdélyi banknak. Vasárnap pedig gyűlést tartott a Szentháromságához czimzett gör. kel. egyház. id. felügyelő bizottsága. Mindkét ülésen gróf Bethlen András főispán ur, mint elnök, — elnökölt.

A kegyelet ünnepét üli vasárnap a polgári kör. Ekkor lesz ünnepélyesen leleplezve néhai Kászony István s Csia István arczképe, melyeket Udvarnok Istvánné festett. Az ünnepély igen látogatottnak ígérkezik, mert a kegyelet ezen ünnepéből polgárságunk közös részt kér. Hitz azok emlékét ünnepelik, kik értük éltek! Ez alkalommal két emlékbeszéd is fog tartatni. Kászony fölött Józsa Mihály, Csia fölött Zayzon János. — Az ünnepélyre még visszatérünk.

Nyugdíjazás. Öszinte sajnálattal s mély részvétellel értesülünk arról, hogy Rathky Károly közös hadseregheli őrnagy, a helybeli tisztikarnak egyik legkitünőbb s legkedveltebb tisztjét, ki ugy katonai, mint polgári körökben általános szeretetnek és tiszteletnek örvend, nyugdíjazni fogják. E hír egész váratlanul és meglepően jött, mert Rathky őrnagyról általánosan tudva van, hogy kitünő katona. — E hír bizonyára minden ismerőst kellemetlenül fogja érinteni.

Honvédségi munkák. A honvédelmi miniszter, mint örömmel értesülünk — az erdélyrészi iparosoknak szánt munka kiosztását az E. M. K. E. igazgatóságára bizta. — Az erdélyi részeknek szánt munka egyebek közt 10.000 pár bakkancs s 90.000 frt értékű szíjgyártó készítmény. Ugyanekkor a miniszter ur azon fontos kedvezményt is megadta, hogy az összes szállítmányok Kolozsvárt lesznek átadhatók az illető kincstári közegeknek.

Temetés. Gyertyánffy József magánzó temetése f. hó 26-án általános részvét között ment végbe. A temetés igazolta leginkább, mily fájdalmasan érintette ezen polgártársunk halála városunk minden körét. Ott volt a temetésen minden nemzetiségünk inteligenciája nagy számban, mert Gyertyánffy József mindenütt nagy kedveltségnek örvendett.

Halálozás. Egy szerény, becsületes, jó magyar polgártársunkkal ismét kevesebb van. — Benedek Áron vendéglős — az „Oroszlánhoz“ — f. hó 28-án éjjeli 1 órakor megszűnt élni. Szegény soká s sokat szenvedett s nagy családot hagy hátra Temetése holnap szerdán d. u. az ev. ref. szertartás szerint fog végbemenni.

Az első mű. Egy fiatal, tehetséges szobrász első művéről akarunk itt megemlékezni. Ifjabb Koós Ferencz, a hosszufalusi faragászati iskola volt kitünő tanítványa, többek kezdeményezésére elkészítette Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő relief mellszobrát. A mű kitünően, a megszólításig hűen sikerült s látható Altstädter kirakatában. — Mint értesülünk, a megyei tanítók közül igen sokan rendeltek meg egy-egy gypsz-szobrot, melynek magassága 50 cm., szélessége 40 cm. s ára 1 frt. 40 kr., miből 20%-ot a fiatal szobrász a bolonyai óvoda-alapnak szánt.

Rendőri hírek. Folyó hó 24-éről 25-re virradó éjjel 2 órakor egy rendőri őrző a lensoron lévő Zoe Popp-féle cukrászda üzlet ajtaját némileg betéve ugyan, de záratlan találta, a kulcsok pedig az ajtó belső felén a zárba voltak téve. Nagy szerencse, hogy

a rendőri őrzőjárdát nem előzte meg valamely tolvaj, kinek ottan édes élete lett volna a lopás munkálata. — Fejbetörés. F. hó 26-án este 10 órakor Bedő István molnárlegény és ennek bátyja János nap-számos közt ez utóbbinak a Martonfalván lévő házában szóváltás támadt, minek folytán véres verekezés fejlődött ki köztük. Ez alkalommal utóbbi öcsésének fejét annyira megsértette, hogy ez vértől elborítva a kórházba szállított. A kir. járásbírósa talán fel fogja melegíteni bennük a testvéri szeretetet.

A Petőfi emlékre ismét újabb adományt vetünk. Nagy Zsigmond derék úrmósi körjegyző, lapunk felhívása folytán körében kis gyűjtést rendezett s ennek eredményeképp 3 frt 20 krt küldött be hoz-zánk. Sok ily derék, lelkes, hazafias jegyzőt kíván-nánk hazánkban! Bár jegyzőink követnék e szép példát s összegyűjtenék a fillérekét, melyek a Petőfi-emlék felállításához szükségesek. — Ezen összeghez járultak neveit jövőre adjuk.

Közigazdaság.

A román vámháború nagy visszahatással van még mindég Románia kereskedelmére. Érdekesekek e tekintetben a Romániában székelő konzulátusaink február havi jelentései, melyekből következő adatokat közölhetjük:

Az összes konzulátusok jelentik, hogy Románia kereskedelmi és üzleti tevékenysége teljesen pang. A viziutakon kívül az országutak sem járhatók, a hozatalok ezek következtében teljesen megszűntek és a gabnakivitel az alacsony árak miatt is sokat szenved.

Eddig volt némi marhakivitel Olaszországba, de mint küszlendsei konzulunk jelenti, az illető exporteurók már felhagytak a kivittel, mert Olaszországban a husarak nagyon leszálloztak. Nem érdektelen ugyane konzul azon jelentése, hogy legutóbb romániai vágó-marha Triesztbe szállított. Szállítási és egyéb költségektől eltekintve, a román marhának kilogrammja Triesztben 25 krajczár, úgy hogy a kiviteli kísérletet érdemesnek tartják folytatni. A mi a bevittelt illeti, ennek viszonyai nem igen változtak, de említésre méltó, hogy a román, botosani és foksani konzulátusi kerületekbe a harcziás hírek dacára osztrák iparcikkék ismét nagyobb mennyiségben importáltattak. Legkedvezőtlenebb a helyzet az ugynevezett kis Oláhországban és krajovai konzulátusunk leirhatlanszomorunak mondja a viszonyokat. A következő új vállalatok keletkeztek Romániában a vámháború befolyása alatt: egy összműködő hitelegyesület és egy stearyngyertya-gyár Bukarestben, kötélverő-gyár Pitestiben, ugyanilyen a krajovai kerületben, mely utóbbit Erdélyből bevándorolt iparosok alapították. Érdekes jelentést olvasunk a gyufa mono polról. A román kormány eddigi vámbevételei 3 253,000 frank többletet képviselnek és e számból lehet némi fogalmat nyerni a vámháború következményeiről. Az állampénztárra mindenesetre kellemes a bevételi többlet, de tagadhatlan, hogy e többlet tulajdonképpen egy indirekt adóból származik, melyet Románia lakosai viselnek.

Francia gabona- és lisztvám-emelés. A francia képviselőház a buza vámját 100 kilogrammonként

5 frankkal, a lisztvámot pedig 6-ról 8 frankra emelte. Az utóbbi vámemelést különösen a budapesti malmok érzik, a kik e miatt nagyon el vannak keseredve. Nem csak attól, hogy a Franciaországba irányuló liszt kivitel minimumra fog csökkenni, hanem attól is, hogy a konkurrenzia, mely eddig főképp Franciaországra szorítkozott, ezután a budapesti malmok régi piacait is felkeresi s ezáltal kisiparkunknak még nagyobb kárt okoz. A hazai többi gabonapiaczokon a vámemelés hatása még eddig nem igen látszik meg, de az érdekelt körökben tisztában vannak azzal, hogy a legközelebbi campagne nagy akadályokkal lesz kénytelen megüzdeni.

Fakoczká-burkolat bükkfából. Berlinben a múlt év folyamán több utcát kísérletképpen telített bükkfakoczkákkal burkoltak ki, még pedig állítólag Bismarck herceg kívánságára. Erre a célra Zinkchloriddal telített bükkfát használtak s remélik, hogy az ily bükkfa képes lesz az utcaburkolásra eddig használt fenyőfát helyettesíteni. E kísérletek bennünket is közérdekelnek, mert ha sikerülni fognak, vagy ha e bükkfa-burkolat tartósság tekintetében kiállja a versenyt a fenyőfa-burkolattal, remélhető, hogy a mi bükkőseink értéke is emelkedni fog, még pedig annyival inkább, mivel újabb időben a fakoczká-burkolatot a kőburkolattal szemben, fővárosunkban is mindinkább kedvelik.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

A kegyelet ünnepe!!

A Brassói Magyar Polgári Kör virágvasárnapján, azaz

folyo április hó 3-án, este 6 órakor

elhunyt elnöke Kászony István s igazgatója Csia István arczképeit ünnepélyesen fogja leleplezni.

Ezen ünnepélyre a Kör t. tagjait s családait, valamint azok vendégeit s a kör barátait tisztelettel meghívja

a választmány.

Az ünnepély társas vacsora követi.

Szám 4064.—1886. tikkvi.

(129) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, miszerint a kir. kincstár végrehajtatónak Jakob Mária, Jakob Krisztina, Jakob Anna végrehajtást szenvedettek ellen 22 frt 33 kr tőke, ennek a kielégíté-

sig járó 6%-os kamatja, 5 frt 50 kr eddigi, 8 frt ezen kérvényért megállapított költségek és 2 frt eszményi bélyeg behajtása iránti végrehajtásos ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Egerbegy községi 324 számú telekjegyzőkönyvben A + 2—4., 6., 7., 9—11., 13., 14., 17—19., 21—23. rendszám alatt kiskoru Jakob Mária, Krisztina és Anna tulajdonánál fölvev. 304 frtra becsült ingatlanra az árverés elrendel-tetik és annak megtartására határidőül 1887. évi április hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája Egerbegy község házához kitűztetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzületenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kikiáltott letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. december 12 én.

A kir. járásbírósa m. telekkvi hatóság.

Van szerencsém ezennel köztudomásra hozui, hogy felejt-hetetlen férjem

Teutsch Gyula gépezítő s érczöntő üzletét

az eddigi czég alatt változatlanul tovább fogom vezetni. Egyide-jüleg köszönöm a férjembe helyezett bizalmat s kérem azzal en-gem is megtisztelni, biztosítván a n. é. közönséget, hogy mindent megteendek, az üzlet jó hírnevét fentartani és öregbiteni.

Brasso, 1887. márczius hó 21-én.

(136) 2—3

Kiváló tisztelettel

TEUTSCH FANNI.

Az elveszett
és elgyengült
férj-erő,
tehetetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szab. carbon nemiszervi zuhanyal bárki is meggyógyíthatja (külsőleg használ-va) biztosan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használt, még az évek óta tartó tehetetlenséget is. Kellemes, ész-revetlen gyógymód, tökéletes gyógy-gyulás káros izgatás nélkül. A leg-előkelőbb professzorok és orvosi szak-lapok, a legnevezetesebb orvosi ajánla-tok s a gyökeresen gyógyítottak kö-zszó iratai minden érdek nélkül aján-lják a szenvedőknek a carbon-zuhany azonnali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve s használati utasítással és orvosi jóvá-hagyással 5 frt 80 kr. — Tioktarás mellett megküldés és csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el.

Dr. Altmann Károly
cs. kir. szabad. carbon-zuhany főrak-tára és rendelő-intézte a titkos beteg-ségek részére: Bécs, VII. Mariahilf-strasse Nro. 80.

Gőzre berendezett építőasztalos-ság!

Barabás Károly.

(127) 3—6

Brassó vár-utca 241.

ajánlja magát mindennemű épület-asztalos-sági munkák, mint ajtók, ablakok stb. jutányos árak s a legszolidabb kivitel melletti készítésére.

Asztalosműhelyemnek gőzerőre való berendezése, valamint a szükséges fafeldolgozási s kikészítési gépek által azon kellemes hely-zetben vagyok, hogy minden munkát nemcsak szebben, exaktab-ban elkészíthetek, hanem kielégíthetek minden igényt gyorsaság és pontos szállítás tekintetében. Gőzgépem azon kellemes helyzetbe hoz, hogy egyszersmind lehető jutányos árakon dolgozhatom, miért is ajánlom magam a t. közönség szíves figyelmébe.

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat-termékben Brassó (főter)

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat selyem és gyapju ruhakelmék, mosó creton és satinok, posztók, flanellek, futó- és sophaszönyegek, ugyszintén esőköpenyek és felsők a hely szűke miatt igen elő-nyös áron adnak el.

Ugyanott nagy választékban Benedict Schroll-féle chiffon, patent chirting, gradlik és calicot vásznak minden szélességben, továbbá női és férfi bélések-kellékek szintén kaphatók.

Megrendeléseket elfogadnak: menyasszonyi, séta és házi ruhák, (toi-lettek) esőköpeny és jaquettok készítésére

(103)

pontos kiszálgat és jutányos árak mellett.

7—

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

NAGY JÓZSEF

általános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.

Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szük-séges több ezerféle részeket felszerelésre. Szintugy nagy választékban jegyinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol acél-húrokat.

Raktáron vannak: kontragordonok, gor-donkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, cziterák, gitárok, kintornák, tilinkók, furulyák, fuvalák, klarinetok, rézkür-tők, hangsipok, ocarinák, acél czimbalmak, kézi- és fuvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.

Új orgonákat és régieket minden nagyságban rövid időn felállítok.

Kapható: Ariston, Herophon, Orpheus, Sympho-nion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszerek.

Népezimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

Régi hangszereket ujjakkal becserelek.

Hejben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.